

Tað kenst sum havi eg droymt

- Bangladesh er eitt vakurt land, og fólkinu eru blíð, men neyðin er stór, sigur Vibeke Ingvarsson, sum eitt ár hevur verið í hesum tilafturskomnaa landinum, har maður hennara arbeiddi sum verkfrøðingur

RANDI JACOBSEN

MYNDIR:
VIBEKE INGVARSSON

Vibeke Ingvarsson við Norðskála var leiðari fyri heimahjálpari í Sundalagnum, men tá maðurin fekk arbeiði sum verkfrøðingur í Bangladesh, valdi hon at siga arbeiðið frá sær og nýta henda frálíka møguleikan at fara út í eitt heilt fremmant land.

Eitt heilt ár var Vibeke í Bangladesh.

Bangladesh er eitt fátækt land í Eysturasia. Fólkatalið er umleið 120 milliónir í einum landi, sum ikki er størri enn Danmark, og fólkatalið vekur við risaferð. Fátækradómur er stór, og nógv hava ikki tak yvir høvdið.

- Eg havi upplivað nógv, men nú eg eri komin heim aftur, kenst alt so óveruligt. Tað er sum nakað eg bara havi droymt.

Vildi arbeiða

Tá Vibeke var komin til Bangladesh, setti hon sær beinanvegin fyrri, at hon vildi arbeiða, tí annars bleiv tilvera hennara ókeðilig, og hon upplivdi ikki nóg mikið. Maðurin arbeiddi eisini 10-12 tímar seks dag-

ar um vikuna. Vibeke mátti tí finna upp á okkurt, og hon fór til eitt heim fyri lamið fólk og beyð seg fram. Her kann verða skoytt uppí, at Vibeke hevur drúgvar royndir sum heimahjálpari.

Har var hon vælomin og fekk beinanvegin arbeiði, sum var vanlig sjúkrarókt og sosialt arbeiði á stovnum.

Vibeke kundi arbeitt alla vikuna, men hon valdi sjálf bara at arbeiða trýggjar dagar um vikuna, fyrri at hava betri stundir til at fara út at hyggja seg um og gera annað.

Meðan hon var í Bangladesh, skrivaði hon regluliga brøv heim til børnini, skyldfólk og vinfølk, og Vibeke hevur givið Sostalinum loyvi til at endurgeva úr hesum brøvum, ið sera væl lýsa, hvat tey finga burtúr at vera í hesum fjarskotna landinum.

Vibeke hevði verið stutta tíð í Bangladesh, tá hon ein dagin fór til handils. Hon vitjaði m.a. grønmetismarkaðin.

Nógvir biddarar

- Í somu løtu sum bilurin rullaði inn á parkeringsplássid, varð bilurin umgirdur av biddarum, børnum, kvinnum við smábørn-

Vibeke og maðurin Eirikur saman við góðum vinfølkum í Bangladesh

um á arminum, og tey vistu fram tað ringasta av øllum, ongar armar ella fingrar, kulut fólk. Tey bidda við at rætta hendurnar fram, forma tær sum eitt ílát og lyfta tær upp móti munnum. Á, man fær ilt fyrri hjarta av at síggja hesi menniskjuni í øllum teirra vesaldómi, og ikki kunna hjálpa teimum øllum somlum. Har vit búgva eru eingir biddarar, men í stórbýnum. Longur vit koma frá stórbýnum, betur klára fólk seg.

Torført mál

Vibeke royndi beinanvegin

at fara í skúla fyrri at lera málið, men tað var torført. Hon gjørdi sær so eina orðabók við teimum vanligastu orðunum, og henda bók var hent at hava, tá hon t.d. fór til handils.

Sjálvt um Vibeke dugdi lítið av bengalskum, og tey vóru lítið stunn í enskum, gekk bara væl at gera seg forstálga.

Norðurlendskur klubbi

Javnan var Vibeke í norðurlenska klubbnum í stórbýnum Dhaka. Hvønn mikudag var vatn aerobic har, og ein dag um vikuna

Henda lamna kvinnan fekk eins og aðrar kvinnur ein lágan koyristól. Tá hon vendir heim aftur til sín sjálvs, kann hon sitandi í hesum stólinum gera mat, tí hann verður gjørdur í gólvhædd

Á abrieðsplássi lærði Vibeke tær ungu genturnar m.a. at binda

fóru allar norðurlendsku kvinnurnar útferð til Dhaka. Í klubbnum vóru alskyns ítróttartilboð, ymist fyrri børn, samkomur við borðhaldi o.a.

21. september 1996:

- Í morgun setti eg mær fyrri at fara til eitt sjúkrahús nærindis og spyrja um arbeiði, og sum sagt so gjørt. Sjúkrahúsið er ein stovnur fyrri fólk, sum hava verið fyrri ferðsluóðlukk, eru dottin niður úr einum træ ella av taki o.a. Eg varð sera væl móttikin, og ein sjúkrahjálpari úr Írlandi visti mær runt. Har var rúm fyrri umleið 75 sjúklingum, og tað vóru bæði kvinnur, menn og

børn. Alt var primitivt, men tað tóktist virka væl. Endamálið hjá teimum var at fáa hvønn einkultan aftur at kunna virka í samfelagnum við sínum breki.

Kendur í Føroyum

....Meðan vit sótu har og prátaðu, koma ein maður og ein kona inn, tey vóru eisini europearar, og tá eg segði, at eg kom úr Føroyum, helt maðurin, at vit tað sama kundu tosa norðurlendskt, tí hann var norðmaður. Maðurin var Leif Eggert Ellevset, leiðari fyrri norska Trygg Arbeiðið og arbeiddur nú í Bangladesh fyrri Heimsbankan. Hann kendi væl